

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8217/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

העותר: עומר אבו רקייק

נגד

המשיבות: 1. רשות מקרקעי ישראל
2. הרשות להתיישבות הבדואים בנגב
3. המועצה המקומית תל שבע

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותר: עו"ד מוחמד מסאבחה

פסק-דין

השופט ד' מינץ:

עניינה של העתירה בצו לסילוק יד ולפינוי מקרקעי ציבור לפי חוק מקרקעי ציבור (פינוי קרקע), התשמ"א-1981 (להלן: חוק מקרקעי ציבור) שהוציאה משיבה 1 (להלן: רמ"י) לגבי מבנה אשר משמש לטענת העותר אותו ואת בני משפחתו למגורים.

1. בתמצית הדברים, בעניין המבנה מושא העתירה, ביום 15.8.2018 הוצא צו לסילוק יד ולפינוי מקרקעי ציבור, לפי סעיף 4 לחוק מקרקעי ציבור. העותר פנה ביום 18.10.2018 לבית משפט השלום בבאר שבע בבקשה לביטול הצו. בקשתו נדחתה בהחלטה מיום 19.10.2018, בין היתר מהטעם שהעותר לא הצביע על ראשית ראיה לקיומה של זכות מוכרת במקרקעין כמו גם נוכח האיחור בהגשת הבקשה (ה"פ 44860-18, כב' השופט י' דנינו). בקשת רשות ערעור שהגיש העותר לבית המשפט המחוזי

בבאר שבע – נדחתה אף היא ביום 15.11.2018 (רע"א 32030-11-18, כב' השופט י' פרסקי).

2. מכאן העתירה שלפנינו. במסגרת העתירה, מלבד טענת העותר כי אין לפנותו ואת בני משפחתו מהמקרקעין המצויים בבעלות המדינה, העלה העותר טענות שונות במישור המנהלי בעניין אופן פעולתן של הרשויות כלפיו וכלפי תושבי הפזורה הבדואית בכלל. בעיקר נטען כי בהיעדר קריטריונים ברורים, מדיניות האכיפה של רמ"י לוקה בחוסר סבירות ונעשית בניגוד לחובת ההגינות המנהלית (טענות נוספות בעניין פגיעה בעיקרון השוויון נטענו בקשר ל"חובה לקבוע קריטריונים לחלוקתם של כספים" שאינם ממן העניין). כל זאת, נוכח מצוקת הבניה של תושבי הפזורה הבדואית ונוכח ניסיונות שונים להסדרת פתרון מגורים קבוע עבורם.

3. דין העתירה להידחות על הסף. עיון בעתירה מלמד כי העותר מבקש, הלכה למעשה, להשיג על הצו שניתן בעניין המבנה מושא העתירה, הפעם בהעלאת טענות במישור המנהלי, לאחר שעניינו נדון בשתי ערכאות שיפוט. אלא שכידוע, אין בית משפט הגבוה לצדק יושב כערכאת ערעור על פסקי הדין שניתנו בערכאות הדיוניות (בג"ץ 6662/17 קאסם נ' מדינת ישראל - רשות מקרקעין ישראל (10.9.2017)). העותר יכול היה לבחון הגשת בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי. משלא עשה זאת, אין לאפשר עקיפתם של סדרי הדין באמצעות הגשת עתירה לבג"ץ ולו על ידי העלאת טענות מהתחום המנהלי שלא העלה בערכאות האחרות (ראו גם: בג"ץ 2403/15 אלזיאדנה נ' מדינת ישראל – הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה (8.6.2015)).

אשר על כן, העתירה נדחית על הסף. משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ב בכסלו התשע"ט (20.11.2018).

שופט

שופט

שופט